

Сокол скитник *Falco peregrinus*

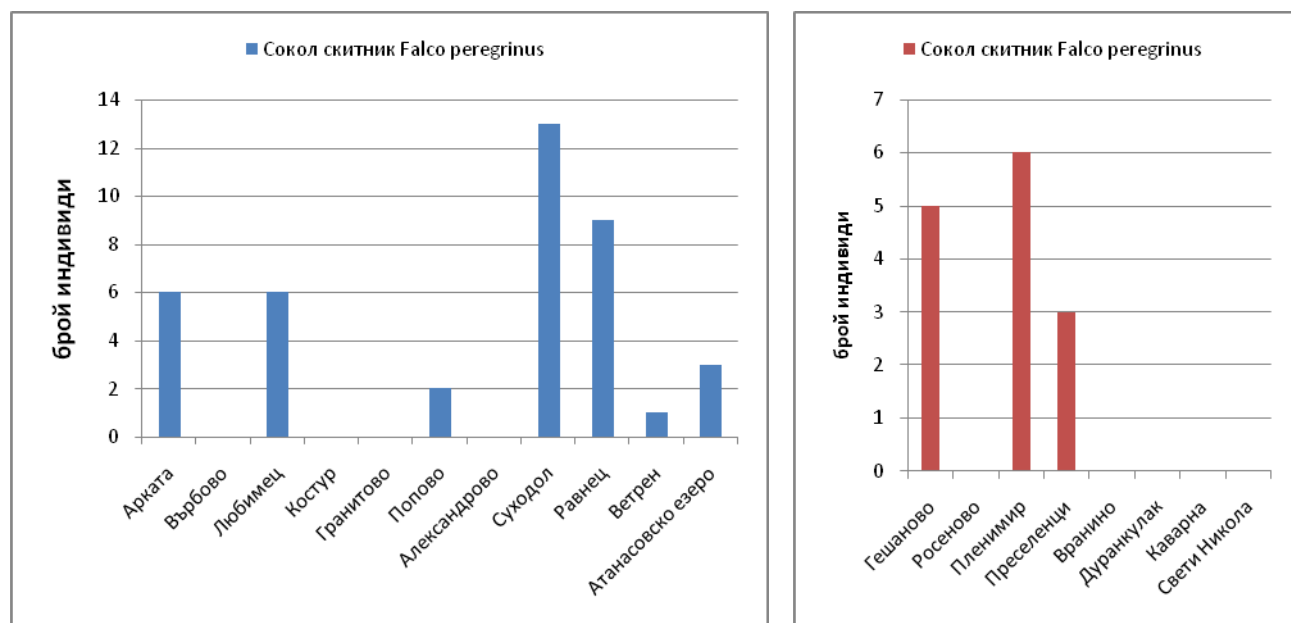
Описание на вида

Гнездящ, мигриращ а вероятно и зимуващ тук вид. Поединично регистрирани птици по време на миграция на територията на цялата страна. Често пъти се наблюдава и задържане на 1-2 птици в дадена местност.

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

По време на есенната миграция 2012 г. са установени да прелитат 54 индивида, от които 51 са наблюдавани на постоянните наблюдателни точки и 3 на временната точка Атанасовско езеро. Това представлява 90% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика. Соколът скитник е наблюдаван да мигрира на повечето от наблюдателни точки но винаги с ниска численост. Най много птици в Южна България са регистрирани на наблюдателната точка при Суходол – 13 индивида, а в Добруджа – на наблюдателната точка при Пленимир – 6 индивида (фигура 143).

А/ Южна България

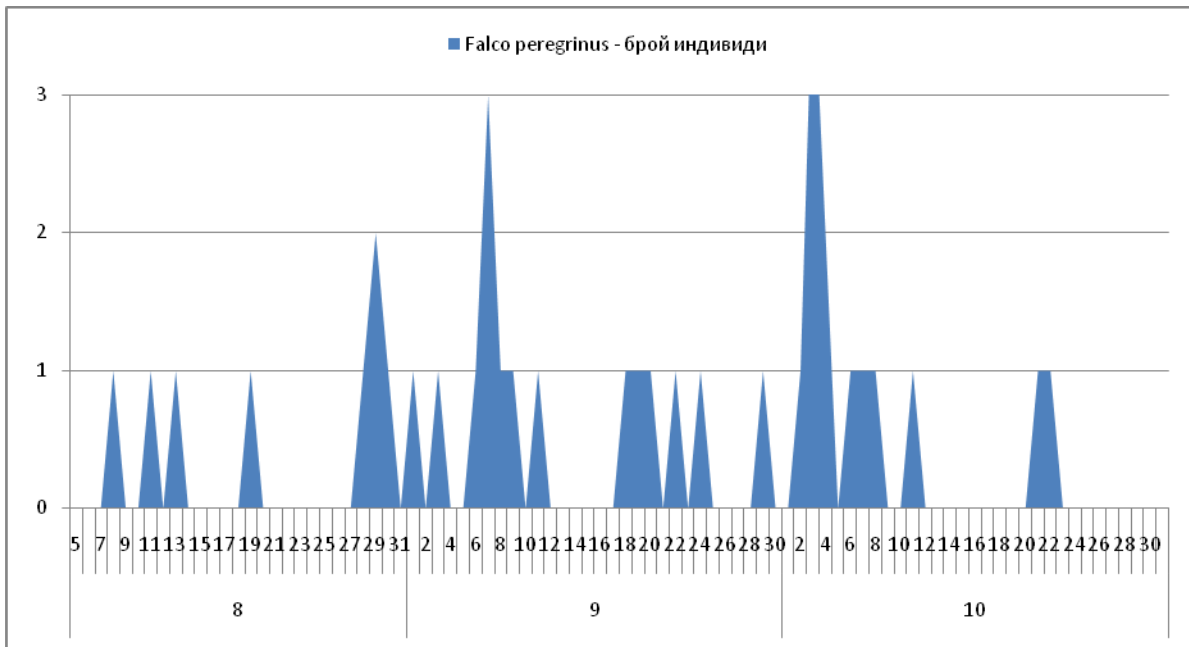
Б/ Добруджа

Фигура 143. Фронт на миграцията на сокола скитник през есента на 2012 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

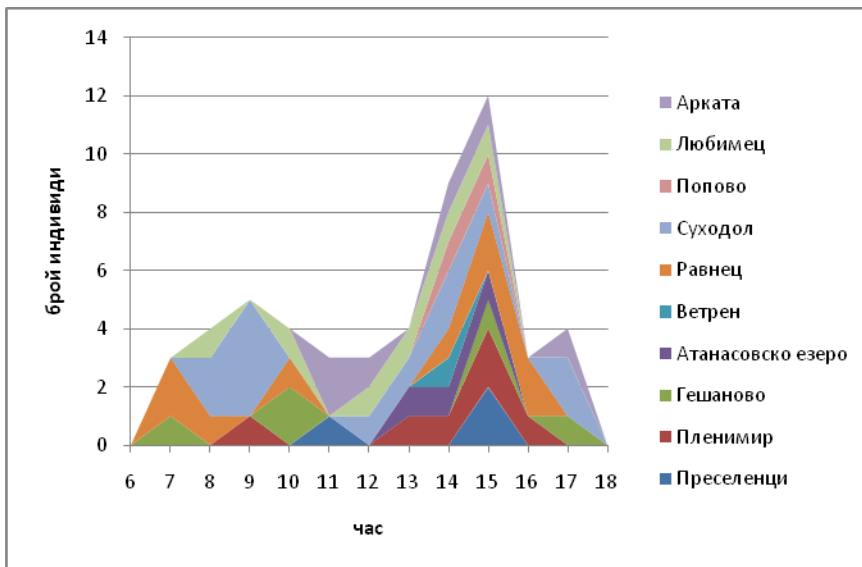
Най-много соколи скитници са наблюдавани в района на проучване през септември – 15 индивида. През август са наблюдавани 8, а през октомври – 13 индивида. Най-рано ловен сокол е регистриран на наблюдателната точка Любимец (1 индивид) на 8.8.2012 г., а най-късно е наблюдаван на 22.10.2012 г. – 1 птица на същата наблюдателна точка. Денят с най-голям брой птици е 4.10.2012 г. – 4 индивида (фигура 144).

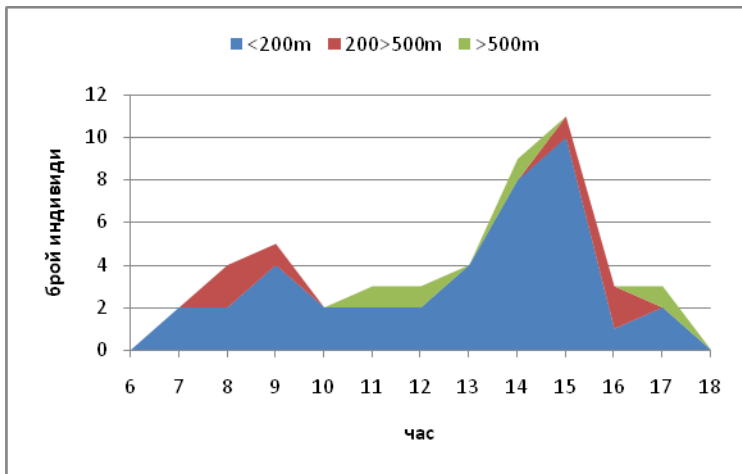
Фигура 144. Сезонна динамика на прелета на сокола скитник през есента на 2012 г.

Дневна динамика

Соколът скитник е наблюдаван да прелита през целия ден - от ранните сутрешни часове (около 7 ч в района на Гешаново и Равнец) до късния следобед (след 17 ч. в района отново на Гешаново, Суходол и Арката). Все пак най-голям брой птици са отчетени към 15 ч. (12 инд.) (фигура 145). Делът на птиците преминали до 200 м. височина е най-голям, независимо от периода от деня (фигура 146).

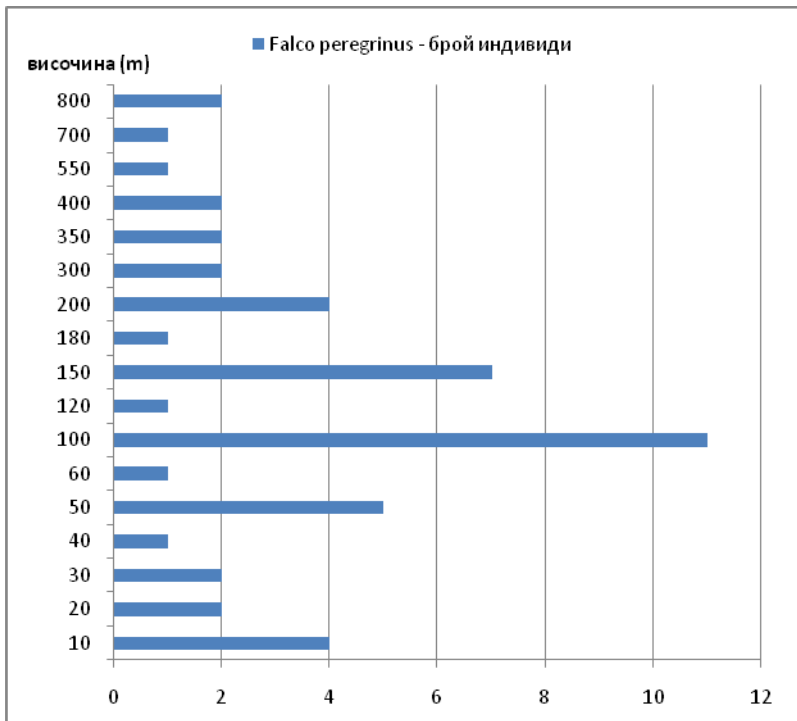
Фигура 145. Дневна динамика на прелета на сокола скитник през есента на 2012 г.

Фигура 146. Връзка между дневната динамика на прелета на сокола скитник и височината на полета по време на есенна миграция 2012 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа соколът скитник е наблюдаван да прелита на височина от 10 м. до 1000 м., като най-много птици прелитат на височина около 100 м. (11 индивида)(фигура 147). 72% от всички наблюдавани птици са регистрирани да прелитат на височина до 200 м., 6 – на височина между 200 и 500 м. и 4 по-високо.

Фигура 147. Височина на полета при сокола скитник по време на есенната миграция 2012 г.

Миграционни потоци

Както при почти всички други видове хищни птици, основните посоки на миграция при сокола скитник са север – юг (24% от птиците) и североизток – югозапад (18%). Наблюдавани са и птици, които са се придвижвали на север, североизток и северозапад.